

PODPALONY (3) *part praet pass pf*

podpalony (2), **podpalon** (1).

Pierwsze o jasne, a pochylone; w formie złożonej -ón-; forma niezłożona z tekstu nie oznaczającego ó.
sg f N podpálónâ (1). ◇ n N (praed) podpál(o)no (1). ◇ pl N subst podpálóné (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVII w. s.v. podpalić.

Zapalony (3) :

Przen (2) : A będzie mocność wáfffá/ by perz zgrzebi/ á lkutek wáfsz iáko ifkrá/ y będzie oboie podpalono [*et succendetur utrumque*] fpołu *Leop Is* 1/31.

podpalony czym (1): Bo iáko ogień/ ták y wiárá miłością podpalona pokázác fię mufi/ ná wierzch wyniść mufi/ álbo fię lámá w łobie zádufić. *ReszList* 155.

a. Podgrzany ogniem [czym] (1) : bo ácz chćieli drudzy/ áby ten ogień ziemny/ wtychtám fklepiech głębokich pałaiący/ iáko w Alembiku wárząc/ páry ku górze popądzał [...]/ że té wody idąc/ á biórac fye z kruźców różnych [...] podpálóné śiárką/ przez iákié meaty idą/ tych włáfnóść odnořą *Oczko* 8.

Cf **PODPALIĆ**

KWysz